Kõik ära nüüd oleme
ettjimas kuşt jälle otta
jaaks. — Wanaeit wõtkis
jealaua põlueđe jeale
jeg as kaarteid ja hakkas
laduma lauale, kje räägis
Noh! teilton wilja waras-
=tattud, — ja mitte jinult; —
teijelt mehelt. — Ja je ei
jinu kobune miska teie
jün olete je on teije mehe
kobune; — Sinu kobune on
kodu tallisid ükš-muşt mära; —
ja jeg i ei ole jinu; — je on
jelle luukan poiji kobune.

Ja mis ja mädand walus-
tad et jul jead ära jurnd
jul on praegu kolm jiga
kodu. — ja teie põle jün
külas jeski käinud; — kahe
inimeje käajt olete teed
küjinud. —

Mina juhkejin naerma
ja küjejin: Kui ja tead
et mul kolm jiga kodu
on, no ütle jüs ka mis
karwa need on? — Kõik on
walged; — ei üks on mäha
kirju: Eks ole õige küjib je
minu käajt? — Ja et je